

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 4 oktober 2000 (11.10)
(OR. en)**

11923/00

LIMITE

FISC 138

NOT FRÅN ORDFÖRANDESKAPET

från:	Uppförandekodgruppen (företagsbeskattning)
av den:	4–5 oktober 2000
Ärende:	Uppförandekod (företagsbeskattning) – Farfarsklausul – Avveckling och frysning av skyddsåtgärder: Utkast till riktlinjer och bakgrundsmaterial om finansbolagsfilialer, holdingbolag och huvudkontor till utländska företag

För delegationerna bifogas tre kommentarer från ordförandeskapet inför mötet den 4–5 oktober.

Syftet med den första kommentaren om farfarsklausul (dvs. behållande av tidigare rättigheter trots ny lagstiftning) är att komplettera kommissionens dokument om frågor som rör avveckling av åtgärder.

De båda andra kommentarerna är de som man enades om vid det sista mötet för diskussion enligt punkt 2 på dagordningen (finansbolagsfilialer, holdingbolag och huvudkontor till utländska företag).

FARFARSKLAUSUL

INLEDNING

Vid mötet den 4 april 2000 bad uppförandekodgruppen kommissionen att lämna juridiska synpunkter på vissa frågor i samband med samspelet mellan avveckling av skyddsåtgärder och regler för statligt stöd. Ett dokument med rubriken "Frågor i samband med avveckling av åtgärder enligt uppförandekoden (företagsbeskattning)" (SEK(2000) 1539) har nu distribuerats. Den ger ett värdefullt bidrag till gruppens planerade diskussion om farfarsklausul den 4 oktober. Denna korta not kompletterar detta dokument och är en uppmaning till medlemsstaterna att lämna synpunkter på en möjlig inställning till tidtabellen för avvecklingen och om att införa farfarsklausuler i befintliga situationer.

Följande uttalandena togs till protokollet för Ekofinrådets slutsatser av den 1 december 1997:

Rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar församlade i rådet samt kommissionen konstaterar att frysning och avveckling har ett nära samband och understryker nödvändigheten av en väl avvägd tillämpning i jämförbara situationer, utan att detta får försena genomförandet av frysningen och avvecklingen. De anser för övrigt att en period på två år i allmänhet bör räcka för avvecklingen. Från och med den 1 januari 1998 bör den faktiska avvecklingen vara gjord inom fem år, även om en längre tidsfrist kan vara berättigad under särskilda omständigheter efter rådets bedömning.

Under andra punkten på dagordningen kommer frågor som rör säkerställandet av en väl avvägd tillämpning i jämförbara situationer att ytterligare diskuteras vid mötet den 4–5 oktober.

Under den första punkten på dagordningen kommer diskussionen att omfatta tidtabellen för avveckling och i samband därmed tolkningen av detta uttalande i protokollet.

När det gäller tidtabellen innehåller uttalandet i protokollet följande klara punkter:

1. Väl avvägd tillämpning i jämförbara situationer får inte försena avvecklingen.
2. En tvåårsperiod bör i allmänhet räcka för avvecklingen.
3. Den faktiska avvecklingen bör vara gjord inom fem år från och med 1 januari 1998 (dvs. före 1 januari 2003).
4. En längre tidsfrist kan vara berättigad under särskilda omständigheter efter rådets bedömning.

Från tidigare diskussioner inom gruppen har medlemsstaterna blivit medvetna om att några av de åtgärder som fått en positiv värdering i novemberrapporten har gett upphov till befintliga avtalsenliga eller administrativa skyldigheter under en fastställd tidsperiod, även om detta inte är fallet med alla dessa åtgärder. I sitt dokument lämnar kommissionen vissa kommentarer på frågorna om berättigade förväntningar och om hur avvecklingen av skyddsåtgärder skall gå till.

Efter gruppens diskussioner om inställningen till tidtabellen för avveckling av åtgärder och införande av farfarsklausul utfärdade högnivågruppen för skattefrågor en rapport (8998/00 FISC 73) till Ekofinrådet som bl.a. innehöll följande:

- *Inga nya tillstånd skall godtas enligt dessa system, eller*
- *om några nya projekt godkänns, skall de inte kunna dra fördel av några skyddsåtgärder efter den 31 december 2002.*

I denna not beskrivs ett antal alternativ som skulle kunna beaktas i samband med avvecklingen och införandet av farfarsklausul med utgångspunkt i uttalandet i protokollet till slutsatserna från Ekofinrådet den 1 december 1997.

När medlemsstaterna tar itu med dessa frågor bör de samtidigt vara medvetna om att man nått enighet om att fastställa en parallell tidtabell för de tre beståndsdelarna i skattepaket enligt följande:

- i. Ekofinrådets rapport till Europeiska rådet i Feira (9034/00 FISC 75) innehåller följande uttalande:

Arbetet skall fortsätta på denna grund i syfte att nå fram till en överenskommelse om skattepaketet i sin helhet, enligt en parallell tidsplan för de viktigaste delarna av paketet (beskattning av inkomster från sparande, uppförandekoden (företagsbeskattning) samt räntor och royalties).

- ii. Ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådet i Feira innehåller följande uttalande:

Europeiska rådet anmodar Ekofinrådet att med beslutsamhet fortsätta arbetet med alla delar av skattepaketet så att en fullständig överenskommelse om antagandet av direktiven och genomförandet av hela skattepaketet kan uppnås så snart som möjligt och senast i slutet av 2002.

Tidtabellen för direktivet om sparande har nu fastställts. I bilagan till Ekofinrådets rapport till Europeiska rådet i Feira (9034/00 FISC 75) anges följande:

Ekofinrådet och kommissionen har åtagit sig att nå enighet om huvudinnehållet i ett direktiv om sparande, inklusive sats för avdrag för skatt på ränteinkomst, före utgången av år 2000.

Punkt 2 c i rapporten innehåller också följande uttalande:

Så snart tillräckliga garantier har erhållits när det gäller tillämpningen av samma åtgärder i beroende eller associerade territorier och av motsvarande åtgärder i de nämnda länderna skall rådet, på grundval av en rapport, enhälligt besluta om antagande och genomförande av direktivet senast den 31 december 2002.

Medlemsstaterna bör också känna till tidtabellen för den separata OECD-processen om skadlig skattekonkurrens. De riktlinjer för att hantera skadliga förmånliga skattesystem i medlemsstaterna som OECD-rådet antog den 9 april 1998, syftar till att avskaffa de förmånliga skattesystemens skadliga effekter före utgången av en femårsperiod (före april 2003). I farfarsklausulen för de skattebetalare som har förmån av sådana system den 31 december 2002 föreskrivs det att förmåner från sådana system skall avskaffas senast den 31 december 2005.

DISKUSSIONSFRÅGOR

Kommissionens dokument (SEK(2000) 1539): Kommissionens dokument ger en beskrivning av den avveckling av skyddsåtgärder som förutses i slutsatserna från Ekofinrådet den 1 december 1997. Det innehåller också en diskussion om vilka effekter som reglerna för statligt stöd har för avvecklingen och drar slutsatsen att de beslut som kommissionen fattar inte får hindra avvecklingen. I dokumentet tar man också upp frågan om samordning med den tidtabell som fastställts av OECD:s forum för skadlig skattekonkurrens.

Medlemsstaterna ombeds att ange om de vill kommentera detta dokument.

Brytdatum för nya förmånstagare och för avskaffandet av befintliga förmåner: Enligt vad som sagts ovan har medlemsstaterna uttryckt en önskan att diskutera följande frågor när det gäller en farfarsklausul i samband med avvecklingen av dessa förmåner.

- Brytdatum för nya förmånstagare i dessa system.
- Möjliga övergångsarrangemang för nya och befintliga förmånstagare.

I detta sammanhang kan det vara till hjälp för medlemsstaterna att bli påmind om det väsentliga innehållet i punkterna 18 och 19 i kommissionens dokument (SEK(2000) 1539) som beskriver den överenskomna gradvisa avvecklingen av tre irländska åtgärder som vidtas enligt reglerna för statligt stöd (10 % för tillverkningsindustrin, området runt Shannons flygplats och centret för internationella finansiella tjänster i Dublin) och som kommissionen inte längre anser vara förenliga med bestämmelserna om statligt stöd i fördraget.

Kommissionen har beslutat att några företag kan fortsätta att dra fördel av åtgärderna under en viss tid: fram till och med den 31 december 2010 för tillverkningsindustrin och fram till den 31 december 2005 för de båda andra systemen. Som en del av övergångsarrangemangen har kommissionen också beslutat att förmånerna skall upphöra efter den 31 december 2002 för helt nya projekt och nya projekt som genomförs av befintliga företag.

Tar man hänsyn till frågorna om skattepaketet i sin helhet finns det många alternativ för medlemsstaterna att överväga när det gäller avskaffande av sådana åtgärder som anses skadliga enligt uppförandekoden:

i. **Brytdatum för nya förmånstagare:** 31 december 2000.

Avskaffande av befintliga förmåner per den 31 december 2000: 31 december 2002.

Detta alternativ avspeglar Ekofinrådets rapport till Europeiska rådet om att i slutet av år 2000 skall enighet ha uppnåtts om huvudinnehållet i ett direktiv om beskattning av sparande och att rådet kommer att besluta om att anta och genomföra direktivet före den 31 december 2002.

ii. **Brytdatum för nya förmånstagare:** 31 december 2002.

Avskaffande av förmåner för nya förmånstagare som godkänts mellan 1 januari 2001 och 31 december 2002: 31 december 2002.

Avskaffande av befintliga förmåner per den 31 december 2000: 31 december 2005, eller slutdatum för det tidsbegränsade godkännandet för företag som beviljats sådant före den 31 december 2000.

iii. **Brytdatum för nya förmånstagare:** 31 december 2002.

Avskaffande av alla befintliga förmåner per den 31 december 2002: Slutdatum för det tidsbegränsade godkännandet för företag som beviljats sådant före den 31 december 2002.

iv. **Brytdatum för nya förmånstagare:** 31 december 2002.

Avskaffande av alla befintliga förmåner per den 31 december 2002: Avskaffas vid ett fastställt datum oavsett om tidsbegränsat godkännande beviljats eller ej (t.ex. 7 år från 31 december 2002 eller 10 år från 31 december 2002.).

Medlemsstaterna kommer att vilja ta upp frågan om alla åtgärder bör behandlas på samma sätt, eller om de åtgärder som innebär att beviljande av tidsbegränsade godkännanden bör behandlas på annat sätt.

Om gruppen beslutar att rekommendera datum från och med 1 januari 2003 kan detta kanske kräva en motivering på grundval av en bedömning av rådet enligt uttalandena i protokollet till Ekofinrådets slutsatser av den 1 december 1997.

Medlemsstaterna ombeds att kommentera ovan framförda alternativ.

Medlemsstaterna ombeds ange om det kan finnas andra alternativ som enligt dem också bör övervägas.

=====

AVVECKLING OCH FRYSNING AV SKYDDSÅTGÄRDER – UTKAST TILL RIKTLINJER FÖR FINANSBOLAGSFILIALER, HOLDINGBOLAG OCH HUVUDKONTOR TILL UTLÄNDSKA FÖRETAG

Inledning

1. För att underlätta avvecklingen av de åtgärder som gruppen anser vara skadliga och hjälpa medlemsstaterna att säkerställa att det inte införs nya system eller ersättningssystem som innehåller skadliga inslag, ansåg gruppen vid mötet den 20 september att det kan vara till hjälp att ha riktlinjer på de tre områdena för finansbolagsfilialer, holdingbolag och huvudkontor till utländska företag.

Avveckling och frysning av åtgärder

2. Avveckling av åtgärder kan antingen ske genom

- att en åtgärd upphävs, eller
- att de skadliga inslagen i en åtgärd tas bort.

3. När det gäller det första tillvägagångssättet (upphävande) är den åtgärd som skall vidtas helt självklar. När det gäller det andra tillvägagångssättet (ändring) kommer avvecklingen att kräva att de skadliga inslagen fastställs och tas bort.

4. Frysning innebär att man inte inför en ny åtgärd eller en ersättningsåtgärd som innehåller skadliga inslag.

5. Riktlinjerna för avveckling och frysning skulle inte ersätta uppförandekoden. I koden fastställs de kriterier som Ekofinrådet enhälligt beslutat om för att fastställa om en åtgärd är skadlig eller inte. Syftet med riktlinjerna är att beskriva de inslag som, om de ingår i en åtgärd på de tre områdena, skulle innebära att åtgärden är skadlig enligt kodens kriterier. Sådana inslag måste tas bort (antingen genom att hela åtgärden upphävs eller att de skadliga inslagen avlägsnas) för att uppnå en avveckling. För att genomföra en frysning måste medlemsstaterna undvika att införa sådana inslag i nya åtgärder eller ersättningsåtgärder.

6. I sin rapport från november 1999 beskriver gruppen de inslag som den har beaktat för att bestämma vilka åtgärder på de tre områdena som är skadliga. Dessa inslag, som har sin grund i uppförandekoden, är resultatet av gruppens diskussion om de dokument som ordförandeskapet lade fram vid gruppens möte i Fiuggi.

7. I den bifogade noten beskrivs, i form av ett utkast till riktlinjer, de inslag som i gruppens rapport från 1999 fastställdes som skadliga.

Är medlemsstaterna nöjda med utformningen av de föreslagna riktlinjerna?

Avspeglas de relevanta inslag som fastställdes i 1999 års rapport tillräckligt i utkastet till riktlinjer?

8. Medlemsstaterna bör notera att de bifogade riktlinjerna begränsar sig till den utvärderingsgrund som gavs för de specifika åtgärderna i rapporten från november 1999.

Finns det andra inslag som bör tas med i riktlinjerna med tanke på att kriterierna i punkt B i koden ger en ram för bedömning av om skatteåtgärder kan anses vara skadliga?

UTKAST TILL RIKTLINJER FÖR AVVECKLING OCH FRYSNING AV ÅTGÄRDER

1. Syftet med dessa riktlinjer är att bistå medlemsstaterna med att uppnå en väl avvägd inställning till avveckling och frysning av sådana åtgärder som uppförandekodgruppen funnit vara skadliga på de tre områdena för finansbolagsfilialer, holdingbolag och huvudkontor för utländska bolag.
2. Riktlinjerna ersätter inte uppförandekoden. I koden fastställs de kriterier som Ekofinrådet enhälligt beslutat om för att bestämma om en åtgärd är skadlig eller inte, och en utvärdering av om villkoren i koden för avveckling och frysning av åtgärder är uppfyllda måste därför göras enligt kriterierna i själva koden.
3. Rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, enades om tillämpningsområdet för uppförandekoden och fastställde de kriterier som bör utgöra grunden för gruppens bedömning av skatteåtgärder enligt följande:
 - A. *Utan att det påverkar medlemsstaternas och gemenskapens respektive behörighet avser denna uppförandekod på företagsbeskattningens område de åtgärder som har, eller kan få, betydande inverkan på var inom gemenskapen affärsverksamhet förläggs.*

Affärsverksamhet omfattar här även all verksamhet som utförs inom en företagsgrupp.

De skatteåtgärder som avses i koden innefattar både bestämmelser i lagar eller andra författningar och administrativ praxis.
 - B. *Inom det tillämpningsområde som anges i punkt A skall skatteåtgärder som innebär en påtagligt lägre effektiv beskattningsnivå, inbegripet nollbeskattning, än de som normalt tillämpas i medlemsstaten i fråga, anses vara potentiellt skadliga och följaktligen omfattas av denna kod.*

En sådan beskattningsnivå kan vara en följd av den nominella skattesatsen, skattebasen eller andra relevanta faktorer.

Vid bedömningen av om dessa åtgärder är skadliga bör det bland annat tas hänsyn till

- 1. om förmånerna beviljas endast dem som inte är bosatta i medlemsstaten i fråga eller beviljas beträffande transaktioner med personer som inte är bosatta där, eller*
- 2. om förmånerna är fullständigt isolerade från den inhemska marknaden så att de inte påverkar den nationella skattebasen, eller*
- 3. om förmånerna beviljas även om det inte förekommer någon egentlig ekonomisk verksamhet eller betydande ekonomisk närvaro i den medlemsstat som erbjuder dessa skatteförmåner, eller*
- 4. om reglerna för beräkning av vinsten från en verksamhet inom en multinationell företagsgrupp avviker från internationellt allmänt vedertagna principer, särskilt de regler som godkänts av OECD, eller*
- 5. om det inte finns några möjligheter till insyn i skatteåtgärderna, inbegripet om lagstiftningen tillämpas mindre strikt och utan insyn på administrativ nivå.*

4. I koden läggs följande till:

C. Medlemsstaterna åtar sig att inte införa nya skatteåtgärder som är skadliga enligt denna kod. Medlemsstaterna skall därför respektera de principer som ligger till grund för koden när de utformar sin framtida politik och skall ta vederbörlig hänsyn till den utvärdering som avses i artiklarna E–I nedan när de bedömer huruvida nya skatteåtgärder har skadliga effekter.

D. Medlemsstaterna åtar sig att se över sina nuvarande bestämmelser och gällande praxis mot bakgrund av de principer som ligger till grund för koden och den utvärdering som beskrivs i punkterna E–I nedan. Medlemsstaterna skall vid behov ändra dessa bestämmelser och denna praxis i syfte att avskaffa varje skadlig åtgärd så snart som möjligt med hänsyn till de diskussioner rådet har efter bedömningsförfarandet.

5. Man enades också om att uppförandekodgruppen (företagsbeskattning) skulle välja ut och bedöma skatteåtgärderna i enlighet med bestämmelserna i punkterna E–G i koden.

6. I punkt F föreskrivs det att *det vid bedömningen bör tas hänsyn till alla de faktorer som anges i punkt B och i punkt G understryks nödvändigheten av att vid bedömningen, bland annat mot bakgrund av den effektiva beskattningen av den berörda verksamheten i hela gemenskapen, omsorgsfullt bedöma skatteåtgärdernas effekter på andra medlemsstater.*

7. I punkt G anges det också att *om skatteåtgärderna används för att stödja den ekonomiska utvecklingen i bestämda regioner, skall det bedömas om åtgärderna är proportionerliga och ändamålsenliga för det avsedda målet. Inom ramen för denna bedömning kommer särskild uppmärksamhet att ägnas åt de speciella omständigheterna och svårigheterna i regionerna i de yttersta randområdena och på mindre öar, utan att helheten och enhetligheten i gemenskapens rättsordning skadas, inbegripet den inre marknaden och de gemensamma politikområdena.*

8. Gruppen lade fram en rapport i november 1999 med en beskrivning av gruppens utvärdering av de åtgärder som den undersökt enligt kriterierna i koden.

9. Avveckling av en åtgärd som gruppen funnit vara skadlig kan antingen ske genom

- att åtgärden upphävs, eller
- att de skadliga inslagen i den tas bort.

10. Frysning av en åtgärd innebär att man inte inför en ny åtgärd eller en ersättningsåtgärd som innehåller farliga inslag.

11. De inslag som beskrivs nedan har lett till att åtgärder på områdena för finansbolagsfilialer, holdingbolag och huvudkontor till utländska bolag har fastställts som skadliga enligt kriterierna i koden. Under en avveckling kommer medlemsstaterna att antingen upphäva sådana åtgärder som de funnit skadliga, eller ta bort de skadliga inslagen i dem som räknas upp nedan. Under en frysning måste medlemsstaterna avstå från att införa nya åtgärder eller ersättningsåtgärder som innehåller sådana skadliga inslag.

12. De inslag som räknas upp nedan ersätter inte kriterierna i koden. De är inslag som uppförandekodgruppen tog hänsyn till när den bedömde om åtgärderna är skadliga enligt kriterierna i koden. Den slutliga bedömning om villkoren för avveckling och frysning är uppfyllda måste göras enligt kriterierna i själva koden.

Finansbolagsfilialer

- Överföra mindre än den rent affärsmässiga vinsten till huvudkontoret. Denna situation kan uppstå t.ex. när tilldelningen görs enligt en formel.
- Undantag för filialens vinster i det land där huvudkontoret befinner sig, om skatten är betydligt lägre i det land där filialen befinner sig än i det land där huvudkontoret befinner sig i.

Holdingbolag

- Undantag för utdelningar på utländska aktier när de vinster som gett upphov till aktieutdelningarna
 - har beskattats betydligt lägre i ursprungslandet än de skulle ha gjorts om vinsterna uppstått i medlemsstaten, och
 - inte faller under medlemsstatens lagstiftning för företag under utländsk kontroll.
- Undantag för realisationsvinster vid avyttring av dotterbolag när de förluster som uppstår vid sådan avyttring är avdragsgilla.

Huvudkontor till utländska företag

- Fastställande av vinster på annat sätt än enligt OECD:s riktlinjer för koncernintern prissättning.
- I synnerhet utnyttjande av metoderna självkostnad plus vinstpålägg och återförsäljningspris minus vinstpålägg för att fastställa de rent affärsmässiga vinsterna när några eller alla av följande alternativ föreligger:
 - Metoderna används när ett jämförbart okontrollerat pris rimligen skulle kunna erhållas.

- Det är inte klart att det alltid finns en enskild undersökning av underliggande faktorer i det särskilda fallet, eller att påslaget eller marginalen revideras regelbundet mot normala handelskriterier.
 - Det finns ett krav på att ifrågavarande bolag skall tillhöra en internationell koncern.
 - För att fastställa den beskattningsbara inkomsten har man tagit hänsyn till en sänkning av utgiftsbasen.
-

AVVECKLING OCH FRYSNING AV SKYDDSÅTGÄRDER – BAKGRUNDSMATERIAL OM FINANSBOLAGSFILIALER, HOLDINGBOLAG OCH HUVUDKONTOR TILL UTLÄNDSKA FÖRETAG

INLEDNING

1. I rapporten från högnivågruppen för skattefrågor (8998/00 FISC 73) till Ekofinrådet den 17 juli 2000 påpekades att i samband med avveckling och frysning av de åtgärder som uppförandekodgruppen ansåg skadliga, kommer det att vara nödvändigt för gruppen att säkerställa ett väl avvägd tillämpning i jämförbara situationer som skulle kunna göra processen effektivare och rättvisare. I rapporten påpekas att gruppen hade fastställt tre frågor som skall diskuteras vidare för att säkerställa ett sådant väl avvägt tillvägagångssätt: finansbolagsfilialer, holdingbolag och huvudkontor till utländska företag.
2. Vid uppförandekodgruppens möte den 20 september kom man överens om att ett väl avvägt tillvägagångssätt i fråga om avveckling och frysning av åtgärder på dessa tre områden lättare skulle kunna ske med hjälp av kriterierna i koden. För att underlätta de kommande diskussioner som föreskrivs i högnivågruppens rapport beslutade man därför att ordförandeskapet skulle ta fram bakgrundsmaterial och ett utkast till riktlinjer för dessa tre frågor. Några medlemsstater menade att arbetet på området inte fick överskrida vad som anges i uppförandekoden.
3. Följaktligen sammanfattas i detta bakgrundsmaterial de frågor som rör de tre områdena och det bifogade dokumentet innehåller ett utkast till riktlinjer.

Finansbolagsfilialer

4. Åtgärder för finansbolagsfilialer rör beskattning av ett finansbolag som har en filial i ett annat land. Om en åtgärd är skadlig eller ej enligt uppförandekoden är, liksom för vilken typ av åtgärd som helst, beroende av en bedömning av alla aspekter på åtgärden. Men det finns två inslag i varje åtgärd för en sådan filial som är särskilt viktiga när det gäller att bestämma om åtgärden innebär betydande lägre effektiv beskattningsnivå och om den påverkar, eller väsentligen kan påverka verksamhetens lokalisering.

5. Den första av dessa är det sätt på vilket bolagets inkomster och utgifter fördelas mellan huvudkontoret och filialen. Om detta inte görs på affärsmässiga grunder från fall till fall enligt OECD:s riktlinjer för koncernintern prissättning, kan det leda till att för höga vinstmedel överförs till filialen och för låga till huvudkontoret. Kriteriet B4 i koden anger särskilt att överensstämmelse med OECD:s riktlinjer är en faktor för att bestämma om en åtgärd är skadlig.
6. Det andra inslaget av särskild betydelse för finansbolagsfilialer är det sätt på vilket de vinstmedel som överförs till filialen behandlas ur skattesynpunkt i det land där huvudkontoret är beläget.
7. Om det land där huvudkontoret är beläget beviljar skattelättnad för dubbelbeskattning genom undantagsmetoden och skattenivån i det land där filialen är beläget är betydligt lägre än i det land där huvudkontoret är beläget, kommer de vinstmedel som överförs till den utländska filialen att beskattas betydligt lägre än en filials vinster i det land där huvudkontoret är beläget.
8. Följaktligen gav gruppen i sin rapport i november 1999 ett positivt omdöme om de åtgärder för finansbolagsfilialer *som medger en betydligt lägre effektiv skattenivå med särskild hänsyn till om ... gör det möjligt att flytta vinsterna mellan huvudkontoret och en filial enligt en formel i motsats till principen om företag som konkurrerar på rent affärsmässig basis, vilken kan medföra minskad effektiv skattesats för företaget i dess helhet.*

Holdingbolag

9. Flera dokument om holdingbolag har lagts fram och diskuterats av gruppen. Gruppen noterar särskilt i sin rapport från november 1999 att den, när den bedömde åtgärder för holdingbolag, hade noterat både det allmänna bakgrundsmaterialet och kommissionens länderöversikt över holdingbolag samt ordförandeskapets temadokument om holdingbolag.

10. I rapporten påpekades att *många holdingbolag enbart eller huvudsakligen inrättas av skatteplaneringsskäl. Holdingbolag kan till exempel användas för en från skattesynpunkt gynnad placering av vinster, eller som en från skattesynpunkt fördelaktig kanal för vinster. Holdingbolag som drivs av skatteskäl har vanligtvis liten eller ingen ekonomisk substans och är ibland endast brevlådeföretag. De är därför potentiellt högst rörliga, och företagsbeskattnings-åtgärder kan ha en betydande inverkan på var de förläggs i gemenskapen.*

11. Gruppen gav ett positivt omdöme om *åtgärder varigenom utdelning av utländskt ursprung kan befrias från skatt när de vinster som ger upphov till utdelningen beskattas betydligt lindrigare i ursprungslandet än om vinsterna uppstår i medlemsstaten. Sådana åtgärder möjliggör att inkomster från skatteparadis och andra skadliga system tas in skattefritt i medlemsstaten. I fall där skattebefrielse för utlandsandelar kombineras med en lämplig lagstiftning för företag under utländsk kontroll har åtgärder inte bedömts positivt.*

12. Gruppen gav också ett positivt omdöme om *att asymmetriska åtgärder borde bedömas positivt, dvs. när vinster är befriade från skatt men förluster är avdragsgilla.*

Huvudkontor till utländska företag

13. I sin rapport från november 1999 analyserade gruppen ett antal åtgärder för huvudkontor till utländska företag vad avser koncernintern prissättning för tjänster inom koncernen.

14. När gruppen analyserade dessa åtgärder tog den del av det bakgrundsmaterial som kommissionen tagit fram. I detta material påpekades det att *centralisering av olika typer av företagsfunktioner till olika koncernbolag är mycket vanligt bland multinationella företag. De underliggande syftena grundar sig vanligtvis på sunda affärsskäl, och multinationella företag försöker att spara kostnader genom att tilldela specialiserade dotterbolag separata företagsfunktioner. Lokaliseringen av sådan verksamhet påverkas dock väsentligen, utöver kommersiella och logistiska skäl, av de särskilda system och incitament som erbjuds koncerninterna tjänsteföretag inom EU.*

15. I kommissionens material kan noteras att *normala företagsskattesatser tillämpas vanligtvis på företag som drar fördel av koncerninterna tjänstesystem. Förmånsskattebehandlingen sker vanligtvis med hjälp av särskilda regler för hur vinsten skall fastställas.*

16. I sin rapport från november 1999 påpekade gruppen att, så som det avspeglas i punkt B i uppförandekoden, *är den internationellt godtagna standarden för koncernintern prissättning principen om konkurrerande företag, enligt OECD:s riktlinjer för koncernintern prissättning från 1995. För att hindra ett multinationellt företag att flytta vinster mellan länder genom att under- eller övervärdera de koncerninterna priserna skall, enligt principen om konkurrerande företag, beskattningsbara vinster från gränsöverskridande transaktioner mellan närstående företag beräknas som om transaktionen hade ägt rum mellan parter som konkurrerar.*

17. *Den metod som allmänt föredras i OECD:s riktlinjer för att bestämma vinsterna mellan konkurrerande företag är den så kallade metoden för jämförbar men okontrollerad prissättning. Denna innebär att priset för tjänster i en kontrollerad transaktion jämförs med priset för tjänster i en jämförbar okontrollerad transaktion. Men eftersom det kanske inte alltid rör sig om jämförbara transaktioner, erkänns i riktlinjerna även användningen av "cost plus"- och "resale minus"-metoderna (självkostnadspris och återförsäljningspris). Dessa innebär att man ser efter huruvida pålägget eller marginalen vid en transaktion uppfyller normala konkurrensmässiga kriterier.*

18. *Flertalet av de åtgärder inom koncerninterna tjänster som behandlades av arbetsgruppen innehöll möjligheten att använda metoderna självkostnad plus vinstpålägg och återförsäljningspris minus vinstpålägg. När arbetsgruppen bedömde de potentiellt skadliga åtgärderna inom koncerninterna tjänster beaktade den noga huruvida åtgärderna överensstämde med OECD:s riktlinjer. I fallet med åtgärderna för självkostnad plus vinstpålägg och återförsäljningspris minus vinstpålägg tog gruppen vid sin bedömning särskild hänsyn till om några eller samtliga av följande kännetecken föreligger:*

- *Används under förhållanden där ett jämförbart okontrollerat pris rimligen kan fås fram.*
- *Det framgår inte tydligt att det alltid föreligger en enskild granskning av bakomliggande fakta i det särskilda fallet eller att pålägget eller marginalen ses över regelbundet mot bakgrund av normala kommersiella kriterier.*
- *Det berörda företaget måste ingå i en internationell grupp.*
- *När den beskattningsbara inkomsten fastställs utgår man från ett reducerat utgiftsunderlag.*